

[Svend Haugaard.]

mellemløbet derved, at udenlandske elever nu kommer til at tælle med i årselevtalet, altså ikke blot som hidtil de nordiske, men simpelt hen alle elever, der er på skolen, uanset hvor de kommer fra.

I samme forbindelse vil jeg gerne nævne spørgsmålet om den rejsende højskole, som har været omtalt. For en højskole, som kan være delt med én part her i landet — formodentlig den største part — og en anden part i udlandet, må det være selvfølgeligt, at hvis den ellers opfylder de krav, der stilles til højskoler, må den kunne godkendes for den parts vedkommende, der findes her i landet.

Jeg vil gerne spørge, om det kan tænkes, at forsøgsordningen vil kunne anvendes i ganske særlige tilfælde og efter en særlig tilfaldelse som en delvis støtte til en sådan skoles udenlandske del; jeg tænker her specielt på spørgsmålet om lærerløn og tilskud her til.

Jeg er enig i, at der skal holdes et udvalgs møde for at drøfte de henvendelser, vi har fået, og jeg er indstillet på at indkalde til et sådant møde, men i øvrigt kan det radikale venstre anbefale lovforslaget som helhed, som det nu fremtræder, med ændringsforslagene. Jeg synes, der er vist meget stor forståelse både i udvalget og fra ministerens side, og det vil jeg gerne sige tak for. Jeg synes, man må sige, at det er et værdigt resultat, som er kommet ud af et godt samarbejde, og jeg kan ikke lade være med at udtrykke min glæde over, at der på den måde er en bred politisk opbakning bag ved de frie skoler og det, de står for.

Poul Dam: Vi har haft et godt og grundigt udvalgsarbejde med megen interesse fra alle sider, vi har mødt en minister, der var endnu mere velvillig i virkeligheden, end han fik lov til at være for de finansielle interesser i regeringen. Vi har derved fået lovforslaget forbedret på adskillige punkter. Det bliver en god lov, hvis den administreres godt; men det kan blive en meget dårlig lov, hvis administrationen ikke svarer til de

forhåbninger og forventninger, vi har til den. Resten kan man læse i betænkningen.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg vil gerne begynde med at sige tak for alle de smukke ord og den rosende omtale af det arbejde, som er udført i udvalget, og det resultat, vi er nået frem til. Jeg vil også gerne, meget gerne, sige udvalget tak for det meget grundige arbejde, der er gjort, og den vilje, der fra alle sider har været til at nå frem til et resultat.

Det, der for mig står som det måske mest centrale i udvalgsarbejdet og det resultat, vi er nået frem til, er en konstatering af, at der i folketinget med tilslutning fra 5 partier er et meget stort flertal, som slutter op bag ved de tanker, som ligger i arbejdet med de frie skoler. Jeg har haft lejlighed til ved adskillige møder ude i landet i vinter at sige dette og er glad for at kunne gentage det her og belægge det med en henvisning til det resultat, vi er nået frem til.

Det, der har været problemet, har altså ikke været disse skolars stilling og de vilkår, de skal have, det har været afvejningen af hensynet til den frihed og det ansvar, de må have, over for den finansielle situation, som er nævnt her flere gange, de vilkår, man byder dem, og mulighederne for, at det kan realiseres.

Der er i dag særlig nævnt 4 områder, som har været indgående drøftet: for det første kursuslængden, som navnlig for højskolerne med kravet om 36 ugers undervisning var for stærkt; det erkendte vi, og ændringen går ud på de 32 uger, som mere svarer til det, der vel er ved at blive typen på højskolerne: 2 kursus a 16 ugers varighed. For de øvrige skoleformer er spørgsmålet om kursuslængden som bekendt intet problem.

Kapacitetsudnyttelsen fandt vi også en klaring på, og det er rigtigt, som det er blevet sagt, at et sådant krav om kapacitetsudnyttelse er en nødvendighed i forbindelse med den nye tilskudslov og med dette, at alle udgiftsområder ved en skoles drift tages med ind i refusionsberegningen.